

Anna Przybył, Niepokój

Ten niepokój nie pozwala słodko żyć
Korytarze drąży, w których drzemie mrok
Ale może tak po prostu miało być
Bym pragnęła w twoja stronę zrobić krok

Powiedziałeś że mnie zawsze będziesz strzec
Że warkocze będziesz plótł mi zanim noc
Znow nadejdzie korowodem szarych tęcz
Powiedz miły, że nie puścisz wtedy mnie...

Będziesz trzymał w swojej dłoni moją dłoń
Bez jej ciepła zbyt niezdolnie ufam snom
Wirujące marzeniami
Nasycone złudzeniami
Dostarczają niepokoju zwykłym dniom

Sny są różne
A szczególnie moje – wiesz
Sny są piękne, gdy co rano budzisz mnie
Wtedy widzę w nich cukierki, polne kwiaty i sukienki
Kolorowe moje babci, pięć lat wstecz

Będziesz trzymał w swojej dłoni moją dłoń
Bez jej ciepła zbyt niezdolnie ufam snom
Wirujące marzeniami
Nasycone złudzeniami
Dostarczają niepokoju zwykłym dniom

Kiedyś przyjdzie bez wątpienia taki czas
Chce w to wierzyć,
Czym jest życie bez szaleństwa?
Że będziemy pisać o świcie
Kochać, tańczyć, śmiać w zachwycie
Bańki szczęście, polne kwiaty, ułud pęk...